

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności K. G.:

1. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2020 roku;
2. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 stycznia 2021 roku.

W ocenie ZUS K. G. nie wykonywała indywidualnej działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 2021 roku, a rozliczanie składek z tego tytułu miało na celu jedynie uzyskanie dalszej ochrony ubezpieczeniowej i kolejnych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Prowadzenie przez K. G. działalności gospodarczej (brak dowodów potwierdzających wykonywanie działalności) świadczyło o chęci uzyskania nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

(decyzja – k. 33 verte – 35 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji w części w zakresie pkt 2 złożyła K. G. wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu także od dnia 1 stycznia 2021 roku.

Uzasadniając odwołanie skarżąca podniosła, że od dnia 5 listopada 2018 roku prowadzi nieprzerwanie pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą: (...) K. G.. Jako pełnomocnika do prowadzenia niezbędnych spraw działalności – kwestii formalnych pod nieobecność K. G. ustanowiono jej męża J. G.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej skarżąca zawiera umowy usługowe na prowadzenie rachunkowości z klientami na czas nieokreślony. Część umów wnioskodawczyni zawierała osobiście, a część podpisywał jej pełnomocnik, w ramach których składane są comiesięczne pliki (...) za wybranych klientów w ramach obowiązków rozliczeniowo – podatkowych. W dniu uruchomienia biura wnioskodawczyni zatrudniła do pomocy swego teścia Z. G., z którym zawarła umowy zlecenia. Poza tym skarżąca zawarła jeszcze umowy zlecenia z A. M. i P. S.. W 2020 roku z tytułu prowadzenia (...) wnioskodawczyni osiągnęła obroty w wysokości 119.777,50 zł, zaś w 2021 roku – 81.281,00 zł. Wobec powyższego zdaniem wnioskodawczyni zachodzą racjonalne podstawy ku temu żeby stwierdzić, że prowadzona przez nią działalność prowadzona jest w sposób ciągły, powtarzalny, zorganizowany z nastawieniem na cel zarobkowy, a zatem jako osoba chora przewlekłe ma pełne prawo do korzystania ze świadczeń chorobowych.

(odwołanie – k. 3-8)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Zdaniem ZUS skarżąca nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, jak również nie wskazała nowych okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji, zatem należało uznać że wydana ona została w sposób prawidłowy.

(odpowiedź na odwołanie k. 27-28)

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

(końcowe stanowiska stron – rozprawa z dnia 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):04:04 – 00:04:47 – płyta CD – k. 105)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. urodziła się w dniu (...). Ubezpieczona:

- w 2002 roku była słuchaczem kursu - „Dla kandydatów na księgowych bilansistów”;
- w 2003 roku była słuchaczem kursu - „Podstawy księgowości dla początkujących”;
- w 2006 roku ukończyła szkolenie - „Wynagrodzenia ze stosunku pracy – czyli jak dokonać optymalnego doboru systemu wynagradzania pracowników”;
- w 2007 roku uczestniczyła w szkoleniu - „Świadczenia pieniężne z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego z uwzględnieniem aktualnych zmian w urloпах i zasiłkach macierzyńskich oraz zasiłkach opiekuńczych”;

(okoliczność bezsporna, dyplom – k. 17, zaświadczenia – k. 18-20)

Od dnia 30 grudnia 2013 roku wnioskodawczyni zgłosiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej jako wspólnik spółki cywilnej (...).C. Ze spółki ubezpieczona wystąpiła z dniem 31 grudnia 2020 roku.

Decyzją z dnia 6 grudnia 2019 roku ZUS umorzył postępowanie administracyjne wszczęte w sprawie zgłoszenia wnioskodawczyni jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 30 grudnia 2013 roku.

(okoliczności bezsporne, a ponadto wypis z (...) k. 7 załączonych do sprawy akt organu rentowego, zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:20:49 – płyta CD – k. 63)

Od dnia 5 listopada 2018 roku wnioskodawczyni prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą ((...) K. G.) w zakresie działalności rachunkowo – księkowej, doradztwa podatkowego.

(wypis z (...) k. 8 załączonych do sprawy akt organu rentowego, informacja – k. 21-22, raport o środkach trwałych – k. 32, faktura VAT – zakup programu księgowego Rachmistrz GT – dla biur rachunkowych – k. 33, potwierdzenie aktywacji programu –k. 34-35, wykaz klientów – k. 36 , historia rachunku – k. 92-99, zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:20:49 – płyta CD – k. 63)

(...) K. G. mieści się w budynku (kamienicy) podzielonym na kilka pomieszczeń przy ul. (...) w Ł.. W jednym z nich pracuje teść skarżącej, zaś inny przeznaczony jest dla męża wnioskodawczyni.

(zeznania świadka M. I. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):42:57 – 00:52:25 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka P. S. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):18:07 – 01:12:13 – płyta CD – k. 63)

Wnioskodawczyni nie miała przerw w prowadzeniu (...) K. G..

(zeznania świadka Z. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):21:13 – 01:31:27 – płyta CD – k. 63)

W ramach prowadzenia (...) K. G., skarżąca zajmuje się: rozliczaniem podatników, obsługą programu Płatnik, mikrogratyfikanami, przygotowywaniem dokumentów do ZUS, rozdziela poszczególne obowiązki.

(zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:35:41 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka Z. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):21:13 – 01:31:27 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):35:27 – 01:41:25– płyta CD – k. 63)

Część firm do obsługi w zakresie rachunkowości przekazał ubezpieczonej żąż, który prowadzi własną kancelarię doradztwa podatkowego.

(zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):20:49 – 00:35:41 – płyta CD – k. 63)

W ramach prowadzenia (...) K. G., skarżąca zajmuje się również: sporządzaniem i naliczaniem list płac, zawieraniem umów o pracę czy zlecenia, wystawianiem świadectw pracy, pozyskiwaniem nowych klientów.

(zeznania świadka P. S. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):01:06 – 01:15:14 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):35:27 – 01:41:25– płyta CD – k. 63)

Wnioskodawczyni zajmowała się negocjowaniem umów z klientami. Podpisywała je również, bądź w jej imieniu podpisywał je jej żąż.

(zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):41:25 – 01:49:56– płyta CD – k. 63)

W toku postępowania do akt sprawy załączono trzy umowy o prowadzenie usług rachunkowych, w tym dwie podpisane przez wnioskodawczynię (umowy z dn. 19.07.2021 r. 24.11.2021 r.), jedną przez jej pełnomocnika żąża J. G. (umowa z dn. 29.11.2021 r.).

(umowy – k. 72-90)

W spornym okresie prowadzenia przedmiotowej działalności gospodarczej wnioskodawczyni ((...) K. G.) zawarła umowy zlecenia:

- z teściem Z. G. na okres od: 1 maja 2020 roku do 31 grudnia 2021 roku, w ramach której był zobowiązany do rozliczania wskazanych klientów w zakresie księgowości oraz kadr i płac. Z. G. nie miał określonych godzin pracy;

- z P. S. na okres: od 3 lutego 2021 roku do 30 kwietnia 2021 roku oraz od dnia 3 maja 2021 roku do 31 grudnia 2021 roku, w ramach której była zobowiązana do wprowadzania faktur do programu księgowego Insert oraz realizacji zadań związanych z pracami biurowymi, a ponadto zakładaniem akt osobowych, zgłoszeniami do ZUS. P. S. nie ma określonych godzin pracy. Nie pracuje codzienne, zazwyczaj od 8 do 16, zazwyczaj między 5 a 25 dniem miesiąca.

(umowy zlecenia – k. 9-11, zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:20:49 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka P. S. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):01:06 – 01:15:14 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka Z. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):21:13 – 01:35:27 – płyta CD – k. 63)

Na temat warunków zatrudnienia P. S. rozmawiała z żążem wnioskodawczyni - J. G., natomiast jej pracodawcą jest skarżąca, która kontroluje jej pracę.

(zeznania świadka P. S. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):01:06 – 01:15:14 – płyta CD – k. 63)

O tym, których klientów miał rozliczyć Z. G. decydowała wnioskodawczyni.

(zeznania świadka Z. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):31:27 – 01:35:27 – płyta CD – k. 63)

Wnioskodawczyni współpracuje z kancelarią swojego żąża w ramach umowy o wymianie dokumentów (świadczania usług).

(zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):35:27 – 01:41:25– płyta CD – k. 63)

Mąż wnioskodawczynie jest pełnomocnikiem w (...) K. G.. Owe pełnomocnictwo zostało udzielone jeszcze przed uruchomieniem wskazanej działalności gospodarczej. Ma wgląd w zakresie kontrahentów firmy, zatrudnia w imieniu wnioskodawczynie pracowników i może weryfikować ich pracę, negocjować stawki, weryfikować dokumenty, udzielać doradztwa firmie ubezpieczonej.

(zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:35:41 – płyta CD – k. 63, zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):35:27 – 01:41:25– płyta CD – k. 63)

Wnioskodawczynie zdawała sobie sprawę, że z powodu swojego stanu zdrowia nie będzie w stanie prowadzić (...) K. G. i pracować, w związku z tym udzieliła pełnomocnictwa swojemu mężowi.

(zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):35:27 – 01:41:25– płyta CD – k. 63)

Ostateczne jednak decyzje w firmie podejmuje wnioskodawczynie – nadzoruje, aby wszyscy klienci zostali rozliczeni, negocjuje umowy z klientami. Upoważnienie do wykonywania ów czynności ma również mąż wnioskodawczynie.

(zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):20:49- 00:35:41 – płyta CD – k. 63)

Przelewy do ZUS i US wnioskodawczynie wykonywała z konta firmowego. Ubezpieczona ma swój login i hasło.

(zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 w związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):20:49- 00:35:41 – płyta CD – k. 63)

Natomiast w zakresie wypłat wynagrodzeń, mąż wnioskodawczynie ma osobny login do konta firmowego i hasło i to on wypłacał większość wynagrodzeń pracownikom przelewem. Również dokumenty elektroniczne (deklaracje online) podpisywane były przez niego (karta do elektronicznego podpisu). Wnioskodawczynie nie miała takiej karty.

(zeznania świadka J. G. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):41:25 – 01:49:56– płyta CD – k. 63)

(...) K. G. obsługuje w sprawach podatkowych od 2018 roku firmę (...). W sprawach związanych z ZUS M. I. kontaktował się bezpośrednio z wnioskodawczynią np. w kwestii wysokości składek, w innych sytuacjach kontaktował się z przedmiotową firmą telefonicznie. Wówczas bardzo często rozmawiał ze Z. G.. M. I. widywał w firmie odwołującej się również jej męża oraz Z. G. i P. S..

(zeznania świadka M. I. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):42:57 – 00:52:25 – płyta CD – k. 63)

(...) K. G. obsługuje od 2018 roku w sprawach podatkowych (...) Zakłady (...). Ich doradca J. T. dostarczał raz w miesiącu dostarczał do firmy skarżącej celem rozliczenia niezbędne dokumenty, które odbierał Z. G.. Z kolei wnioskodawczynie odpowiadała za prawidłowość wyliczeń.

(zeznania świadka J. T. na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):52:25 – 01:01:06 – płyta CD – k. 63)

W 2020 roku wnioskodawczynie z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej tj. (...) K. G. osiągnęła przychód w wysokości: 119.777,50 złotych, zaś w 2021 roku w wysokości - 81.281,00 złotych.

(zestawienie (...) k. 12, wykaz deklaracji skarbowych za 2020 r. – k. 13, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – k. 14, k. 16, wykaz deklaracji skarbowych za 2021 r. – 15)

W okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej ((...) K. G.), skarżąca przebywała na zwolnieniach lekarskich. ZUS wypłacił wnioskodawczynie zasiłek chorobowy w następujących okresach: od 26 lutego do 6 marca 2020 roku, od 16 marca do 13 września 2020 roku, od 30 listopada do 27 grudnia 2020 roku, od 5 stycznia do 22

kwietnia 2021 roku, od 1 do 16 lipca 2021 roku. Skarżąca złożyła także wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 6 do 14 września 2021 roku.

(okoliczność bezsporna, zeznania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 stycznia 2023 roku e-protokół (...):03:12 – 00:04:04 – płyta CD – k. 105 związku z rozprawą z dnia 26 lipca 2022 roku e-protokół (...):02:38 – 00:20:49 – płyta CD – k. 63)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów. Były to dowody z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i aktach sądowych, w oraz w oparciu dowód z zeznań wnioskodawczyni i zeznań świadków. Dokumenty w postaci: raportu o środkach trwałych, zestawienia (...), wykazu deklaracji skarbowych, podsumowania księgi przychodów i rozchodów, faktury VAT, historii rachunku jednoznacznie świadczą o wysokości przychodu, uzyskiwanego przez odwołującą się w spornym okresie, jak również o prowadzeniu w tym okresie działalności gospodarczej. Sąd przypisał przymiot wiarygodności zeznaniom wnioskodawczyni na okoliczność faktycznego prowadzenia przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 2021 roku, gdyż znajdują one oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Zeznania wnioskodawczyni potwierdzone zostały także przez świadków: M. I., J. T. – klientów korzystających z usług rachunkowo-podatkowych jakie oferuje (...) K. G. w spornym okresie, J. G. będącego mężem wnioskodawczyni i zarazem pełnomocnikiem w (...) K. G. oraz teścia skarżącej Z. G. i P. S. – zleceniobiorców, z którymi (...) K. G. zawarła umowy zlecenia na wykonanie określonych czynności. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: M. I., J. T., którzy dokładnie opisali swoją współpracę z odwołującą. Jednocześnie istotny fragment stanu faktycznego w postaci okresów korzystania zasiłków chorobowych nie był kwestionowany przez obie strony, zatem twierdzenia wnioskodawczyni, dodatkowo potwierdzone danymi podawanymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w powyższym zakresie, Sąd uznał za prawdziwe.

Nie sposób przy tym kwestionować zeznań świadków: J. G. i Z. G. tylko ze względu na łączące ich stosunki rodzinne z ubezpieconą. Wskazać należy, że obowiązujące prawo nie zawiera ograniczeń jeżeli chodzi o możliwość nawiązania współpracy pomiędzy osobami spokrewnionymi. Zeznania tych świadków w dużej części potwierdzają zeznania ubezpieczonej wskazując na okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ich postawa nie budziła zastrzeżeń.

Zeznania świadków Sąd uznał za logiczne, wewnętrznie spójne, a nadto konsekwentne, rzeczowe i znajdujące ugruntowanie w treści zebranego materiału procesowego, zwłaszcza w dowodach ze zgromadzonych dokumentów. Świadkowie potwierdzili prowadzenie działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 2021 roku, w tym w szczególności w okresach, kiedy skarżąca nie korzystała z zasiłków chorobowych. Wszyscy świadkowie zeznawali naturalnie i spontanicznie, a treść ich zeznań uzupełniała się i tworzyła spójny obraz współpracy i zakresu działalności prowadzonej przez ubezpieconą.

Powyższe dowody potwierdzają faktyczne prowadzenie przez ubezpieconą działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 2021 roku oraz nie zostały zasadnie podważone w toku procesu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w toku procesu, który na uzasadnienie swojej wersji nie przedstawił wiarygodnych dowodów.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 613/12 LEX nr 1294695).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2022.0.1009) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi realizacja

przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych.

Zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego, określonego zakresem odwołania od decyzji organu rentowego do sądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2008 r., II UZ 4/08, OSNP 2009 nr 11-12, poz. 163 oraz z dnia 19 sierpnia 2015 r., II UZ 12/15, LEX nr 1789937).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i art. 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Osoby te podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ustawy), zaś dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 2 ustawy). Zgodnie z art. 13 pkt 1 ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona. W myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 roku prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (Dz.U.2022.o.2561) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek (art.11 ust.2 ww. ustawy).

Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust.1 ww. ustawy).

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, nie później niż:

- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla płatników składek posiadających osobowość prawną;
- 4) do 20 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników składek.

W myśl art. 47 ust. 2 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczona faktycznie wykonywała w spornym okresie działalność gospodarczą, co skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Podstawą do powstania obowiązku ubezpieczeń na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym gospodarczej, co oznacza, że wykonywanie tej działalności to rzeczywista działalność zarobkowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Prowadzenie działalności gospodarczej stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, o ile faktycznie osoba ubezpieczona wykonuje tę działalność, choć stopień natężenia jej aktywności może być różny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok z dnia 16 stycznia 2014 roku, sygn. akt I UK 235/13, LEX nr 1444493, wyrok z dnia 13 września 2016 roku, sygn. akt I UK 455/15, LEX nr 2122404) przyjmuje się, że prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o ile faktycznie ubezpieczony działalność tę wykonuje, choć stopień natężenia jego aktywności może być różny. Dla zakwalifikowania danej działalności jako działalności gospodarczej istotne znaczenie ma jej ciągłość i zarobkowy charakter.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni od dnia 1 stycznia 2021 roku faktycznie nie wykonywała indywidualnej działalności gospodarczej, a rozliczanie składek z tego tytułu miało na celu jedynie uzyskanie dalszej ochrony ubezpieczeniowej i kolejnych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Ponadto w ocenie ZUS brak dowodów potwierdzających wykonywanie przez ubezpieczoną działalności gospodarczej świadczyć miało jedynie o chęci uzyskania przez nią nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

Zgodnie z art. 58 kc § 1 czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy.

W myśl § 2 kc nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Sprzeczność czynności prawnej ze wspomnianymi zasadami zachodzić będzie wówczas, gdy dana czynność prawna (np. umowa o pracę, podjęcie działalności gospodarczej itp.) będzie godzić w powszechnie przyjęte w społeczeństwie normy i wartości moralne (obyczajowe itp.). Nieważne są więc czynności prawne sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, a zatem takie, w wyniku których powstaje obowiązek lub uprawnienie do postępowania zakazanego przez normę moralną, czy też takie, które służą osiągnięciu stanu rzeczy podlegającego negatywnej ocenie moralnej.

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego niewykonywania przez skarżącą działalności gospodarczej w spornym okresie od 1 stycznia 2021 r., było nieuzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

Jednocześnie długotrwałe korzystanie ze świadczeń zasiłków chorobowego samo w sobie pozostaje bez wpływu na istnienie tytułu ubezpieczenia, kluczową jest jednak ocena czy faktycznie wobec długotrwałych okresów niewykonywania pracy w ogóle działalność podjęto lub czy następczo zaprzestano wykonywania działalności w rozumieniu ustawy systemowej czy też nie.

Odnosząc się do spornej kwestii wskazać należy, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców; (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 1292) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą (art. 4 ust. 1). Zgodnie z art. 3 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. (art. 5 ust. 2) Działalność gospodarczą

definiuje także art. 15 ust. 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz 106), jako działalność obejmującą wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03, OSA w B. 2004 nr 1, s. 51; por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy-wkładka 2004 nr 7, poz. 16).

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

Sąd Okręgowy zważył, że ocena, czy działalność gospodarcza jest wykonywana, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności – do ich kwalifikacji prawnej.

Działalność gospodarcza to prawnie określona sytuacja, którą trzeba oceniać na podstawie zbadania konkretnych okoliczności faktycznych, wypełniających znamiona tej działalności lub ich niewypełniających. Prowadzenie działalności gospodarczej jest zatem kategorią obiektywną, niezależnie od tego, jak działalność tę postrzega sam prowadzący ją podmiot i jak ją nazywa oraz czy dopełnia ciężących na nim obowiązków z tą działalnością związanych,

czy też nie (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 października 2018 r., III AUa 283/18, LEX nr 2609021).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd stwierdził, że ubezpieczona wykazała, że w okresie przerw pomiędzy zasiłkami chorobowymi faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. Obiektywnym potwierdzeniem tego stanu rzeczy są prowadzone księgi przychodów i rozchodów, raport o środkach trwałych, zestawienie (...), wykaz deklaracji skarbowych, faktura VAT, wykaz klientów, umowy o prowadzenie usług rachunkowych, zawarte umowy zlecenia.

Sąd przesłuchał wnioskodawczynię i świadków i na tej podstawie ustalił, iż ubezpieczona niewątpliwie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą (... K. G.) od dnia 1 stycznia 2021 roku w zakresie działalności rachunkowo – księgowej, doradztwa podatkowego. Z zeznań świadków i wnioskodawczyni oraz złożonych dokumentów wynika, że wnioskodawczyni w ramach prowadzenia (...) K. G. zajmuje się rozliczaniem podatników, obsługą programu Płatnik, mikrogratyfikantami, przygotowywaniem dokumentów do ZUS.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania ubezpieczonej i świadków. Ich relacje pokrywały się. Świadek Z. G. - teść odwołującej, z którym współpracuje ona od początku założenia przedmiotowej działalności był bezpośrednim świadkiem wykonywanych przez nią czynności, a zarazem jej zleceniobiorcą. Także zeznania drugiego ze świadków P. S. zleceniobiorcy wnioskodawczyni, która nie jest spokrewniona z ubezpieczoną potwierdziły, że realizowała ona w spornym okresie czynności polegające choćby na pozyskiwaniu klientów. Ponadto świadkowie M. I., J. T. – klienci (...) K. G. w toku swych twierdzeń zaprezentowali sposób w jaki wyglądała ich współpraca z wnioskodawczynią w ramach (...) K. G.. Prowadzona przez wnioskodawczynię działalność zorganizowana była również w taki sposób, że łączyła ją z mężem świadkiem J. G. umowa o wymianie dokumentów (świadczanie usług) zawarta jeszcze przed uruchomieniem przedmiotowej działalności gospodarczej, na mocy której stał się on pełnomocnikiem w (...) K. G.. W ramach udzielonego przez odwołującą pełnomocnictwa miał on wgląd w zakresie kontrahentów firmy, mógł zatrudniać w imieniu wnioskodawczyni pracowników i mógł weryfikować ich pracę, negocjować stawki. J. G. prowadzi własną kancelarię doradztwa podatkowego. Udzielał niezbędnego wsparcia doradczego firmie skarżącej. Sąd ustalił, że wnioskodawczyni zajmowała się negocjowaniem umów z klientami, które następnie podpisywała. Tego rodzaju uprawnienie posiadał także jej mąż. W toku postępowania do akt sprawy załączono trzy umowy o prowadzenie usług rachunkowych, w tym dwie podpisane przez wnioskodawczynię (umowy z dn. 19.07.2021 r. 24.11.2021 r.), jedną przez jej pełnomocnika męża J. G. (umowa z dn. 29.11.2021 r.). Mąż skarżącej podpisywał także dokumenty elektroniczne, bowiem wnioskodawczyni nie dysponowała niezbędną do tego celu kartą do elektronicznego podpisu. W tym kontekście wskazać bowiem należy co zaakcentowano w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, że obowiązujące prawo nie zawiera ograniczeń jeżeli chodzi o możliwość nawiązania współpracy pomiędzy osobami spokrewnionymi, tym bardziej że na gruncie niniejszej sprawy ostateczne decyzje w firmie podejmowała wnioskodawczyni – nie tylko podpisywała umowy z klientami, ale także nadzorowała, aby wszyscy klienci zostali rozliczeni.

Choć ZUS przedstawił chronologię aktywności wnioskodawczyni jako przedsiębiorcy to jednak – zdaniem Sądu - nie wywiódł z tego ustalenia należytych wniosków. Należy zaakcentować, że od dnia 30 grudnia 2013 roku ubezpieczona zgłosiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej jako wspólnik spółki cywilnej (...), z której to wystąpiła z dniem 31 grudnia 2020 roku. Niewątpliwie od dnia 5 listopada 2018 roku wnioskodawczyni prowadziła działalność (...) K. G..

Wpis działalności gospodarczej do prowadzonej przez upoważniony organ ewidencji działalności gospodarczej nie tylko legalizuje wykonywanie działalności gospodarczej, ale też wyznacza czasowe granice bycia przedsiębiorcą, stwarza domniemanie prowadzenia objętej wpisem działalności. Co prawda nie można wykluczyć możliwości obalenia przez osobę zainteresowaną tego domniemanie przez wykazanie udokumentowanej i uzasadnionej przerwy w faktycznym prowadzeniu tej działalności bądź nie rozpoczęcia w ogóle jej prowadzenia. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub koncesji, przy czym to sam przedsiębiorca decyduje o rozmiarach swojej aktywności w wykonywaniu

działalności gospodarczej. Ma to być też działalność stała i zarobkowa. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2006r.(I UK 289/05, OSNP2007/11-12/168) działalność gospodarcza polega tak na tworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania, oczekiwaniu na zamówienie, poszukiwaniu klientów, jak i na faktycznym wykonywaniu konkretnej pracy nawet w niewielkim rozmiarze.

W przekonaniu Sądu układ zdarzeń potwierdza prawdziwość twierdzeń odwołującej. Mianowicie w okresach niezdolności do pracy odwołująca nie mogła prowadzić działalności. W tym kontekście podjęcie działalności byłoby wręcz niedopuszczalne i świadczyło de facto o fikcyjności zwolnień. Z tego też powodu za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia ubezpieczonej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że faktyczna przerwa w prowadzeniu pozarolniczej działalności w związku ze zwolnieniem lekarskim spowodowana stanem zdrowia nie może być traktowana jako zaprzestanie wykonywania tej działalności, zwłaszcza w sytuacji uprawnienia przedsiębiorcy do zasiłku chorobowego. Okres pobierania zasiłku chorobowego jest okresem podlegania ubezpieczeniom społecznym, w którym następuje jedynie zwolnienie od obowiązku opłacania składek na te ubezpieczenia bądź odpowiednie obniżenie podstawy ich wymiaru gdy zasiłek nie obejmuje pełnego miesiąca (art. 18 ust. 9 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Osoba niezdolna do pracy i uprawniona do zasiłku chorobowego (w okresie pobierania tego zasiłku) nie może być uznana za osobę, która zaprzestała wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, chyba że sama podejmie decyzję o zaprzestaniu jej prowadzenia i złoży stosowny wniosek o wykreślenie jej z rejestru, bądź też zostanie wykreślona z urzędu (tak samo wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16.06.2015r. sygn. akt III AUa 1130/14).

Domniemywa się, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą do dnia wykreślenia go z odpowiedniej ewidencji (rejestru) osób prowadzących działalność. Wykreślenie z tej ewidencji następuje na wniosek przedsiębiorcy lub z urzędu w drodze decyzji administracyjnej.

Zatem osoba fizyczna, która figuruje w odpowiedniej ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą i nie zaprzestała prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie traci tytułu do obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym, a tym samym do podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Osoba niezdolna do pracy i uprawniona do zasiłku chorobowego (w okresie pobierania tego zasiłku) nie może być uznana za osobę, która zaprzestała wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, chyba że sama podejmie decyzję o zaprzestaniu jej prowadzenia i złoży stosowny wniosek o wykreślenie jej z rejestru, bądź też zostanie wykreślona z urzędu.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczona nie została wykreślona z ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą z urzędu, ani nie zaprzestała jej prowadzenia z dniem wykreślenia jej z ewidencji na jej wniosek. Dlatego też nie było podstaw stwierdzenia, że ubezpieczona w spornym okresie nie podlegała ubezpieczeniom społecznym.

W ocenie Sądu, w okresie zwolnienia lekarskiego z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczona miała uzasadnioną podstawę do niewykonywania działalności gospodarczej, a ewentualne podjęcie przez nią działań związanych z działalnością mogłoby świadczyć o wykorzystaniu zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem (wyrok SA w Białymstoku z dnia 23.01.2019r. w sprawie III AUa 636/18). Natomiast w spornym okresie w przerwach pomiędzy zwolnieniami wnioskodawczyni kontynuowała wykonywanie swojej działalności, co wykazała za pomocą wiarygodnych dowodów w postaci zeznań świadków i złożonych dokumentów. Zdaniem sądu od dnia 1 stycznia 2021 roku ubezpieczona prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą w ramach (...) K. G. i jej prowadzenie miało cel zarobkowy i charakter ciągły w rozumieniu art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców. Odmienna interpretacja zachowania ubezpieczonej pozbawiona jest podstaw w zebranych i omówionych materiale dowodowym.

Zdaniem Sądu okoliczność, że skarżąca przebywała na zwolnieniach lekarskich, a ZUS wypłacił wnioskodawczyni zasiłek chorobowy w następujących okresach: od 26 lutego do 6 marca 2020 roku, od 16 marca do 13 września 2020 roku, od 30 listopada do 27 grudnia 2020 roku, od 5 stycznia do 22 kwietnia 2021 roku, od 1 do 16 lipca 2021 roku, w

tym złożyła wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 6 do 14 września 2021 roku nie pozbawia prowadzonej przez nią działalności gospodarczej przymiotu ciągłości, albowiem ciągłość działalności gospodarczej oznacza, iż jest to względna stałość (stabilność) jej wykonywania, przy założeniu, że nie jest to aktywność jednostkowa, sporadyczna. Trwanie czynności wynika już z samego znaczenia przymiotnika „ciągły”, który jest przeciwieństwem przymiotnika „jednorazowy”. W przypadku działalności gospodarczej nie jest przy tym wymagana cecha ciągłości w ścisłym znaczeniu – raczej rodzajowa powtarzalność, a nie jednorazowość działań. Poza tym ciągłość jako cecha działalności gospodarczej oznacza zamiar podmiotu podejmującego i wykonującego działalność gospodarczą, objawiający się w pewnej metodzie postępowania. Nie oznacza to oczywiście utożsamiania ciągłości z koniecznością wykonywania działalności gospodarczej bez przerwy. Z punktu widzenia ciągłości działalności gospodarczej istotny staje się zamiar powtarzalności określonych czynności w celu osiągnięcia dochodu (wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2011r., II OSK 333/11). Ciągłość musi być zatem elementem zamiaru podmiotu podejmującego działalność gospodarczą (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z dnia 16 sierpnia 2012r., (...) SA/Po 427/12).

Podsumowując, ciągłość działalności gospodarczej należy wiązać z regularnie występującymi, powtarzającymi się i trwającymi czynnościami. Przeciwieństwem ciągłości działalności są czynności wykonywane okazjonalnie, jednorazowo, sporadycznie (wyrok NSA z dnia 17 września 1997r., (...) SA (...)). Co istotne, to zamiar powtarzalności w odniesieniu do aktywności (działalności) decyduje o pozytywnym lub negatywnym zaistnieniu przesłanki „ciągłości”, przy czym przerwy w jej prowadzeniu nie dyskwalifikują cechy ciągłości (zob. M. S., glosa do wyroku NSA z dnia 28 kwietnia 2011r., II OSK 333/11).

W ocenie sądu całokształt zgromadzonego materiału dowodowego sprawy potwierdza, że wnioskodawczyni w okresach kiedy nie korzystała z zasiłków chorobowego miała zamiar dalszego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) K. G. i w sposób zorganizowany i ciągły, na własny rachunek i ryzyko, w celach zarobkowych podejmowała wówczas czynności mające na celu jej prowadzenie. Tym samym podlega ona także obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, a także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 2021 roku.

Mając na uwadze powołane okoliczności, Sąd ocenił odwołanie jako uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Konsekwencją uwzględnienia odwołania było zasądzenie na rzecz ubezpieczonej kwoty 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2 sentencji wyroku). Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Należy zauważyć, że stroną przegrywającą jest strona, której stanowisko nie zostało uwzględnione, a więc w rozpatrywanej sprawie - organ rentowy. Koszty należne ubezpieczonej, tj. koszty zastępstwa procesowego, ustalono na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.0.265).